

ENERĢLADVOKĀTES JULIANAS KOKOTES [JULIANE KOKOTT] SECINĀJUMI,

sniegti 2007. gada 11. janvārī 1(1)

Lieta C-184/05

Twoh International B.V.

pret

Staatssecretaris van Financiën

(Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Sestā PVN direktīvā – 28.c panta A daļas a) punkts – Piegāde Kopienas teritorijā – Atbrīvojums – Prasības pierādījumiem – Direktīva 77/799/EEK – Regula (EEK) Nr. 218/92

I – Ievads

1. Šajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu *Hoge Raad der Nederlanden* [Nīderlandes Augstākā tiesa] lūdz interpretēt Sesto PVN direktīvu (2) un citus tiesību aktus, kuros regulēta nodokļu iestāžu savstarpējā palīdzība. Jautājums būtībā ir par to, vai nodokļu iestādei ir pienākums pieprasīt informāciju no citas dalībvalsts, ja nodokļu maksātājs pats nevar pierādīt, ka ir veicis no nodokļa atbrīvotu piegādi Kopienā, tādēļ ka citā dalībvalstī esošais pircējs tam nav iesniedzis vajadzīgo apliecinājumu vai dokumentus. Jautājumi ir cieši saistīti ar tiem, kas radušies lietā C-409/04 *Teleos* u.c. un lietā C-146/05 *Collée*, kurās es arī šodien sniedzu secinājumus.

II – Atbilstošās tiesību normas

A – Kopienas tiesības

2. Ar Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvu 91/680/EEK, kas papildina pievienotās vērtības nodokļu kopīgo sistēmu un groza Direktīvu 77/388/EEK nolūkā atcelt fiskālās robežas (3), Sestajā direktīvā tika ietverta jauna XVIa sadaļa ("Pagaidu režīms nodokļu uzlikšanai tirdzniecībā starp dalībvalstīm", 28.a–28.m pants). Šīs normas joprojām ir spēkā, jo preču komerciālas aprites tirdzniecībā starp dalībvalstīm aplikšanai ar nodokļiem vēl nav pieņemts galīgais tiesiskais regulējums.

3. Sestās direktīvas 28.c panta A daļā ir regulēta preču piegādes atbrīvošana no nodokļa. Tajā teikts, ka,

"lai nodrošinātu turpmāk paredzēto atbrīvojumu pareizu un godīgu piemērošanu un novērstu jebkuru nodokļu nemaksāšanu, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, dalībvalstis atbrīvo no nodokļiem:

a) piegādātās preces, kās tās definētas 5. pantā un 28.a panta 5. punkta a) apakšpunktā, ko nosūtītājs vai transportētājs pārvērtis vai kās viā vārdā, vai persona, kas ņēpus 3. pantā minētās teritorijas, bet Kopienas iekšienē preces iegādājāsies citam nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kura attiecīgi darbojas dalībvalstī, kas nav preču sūtītāja vai transportēšanas sākumpunkts.

[..]

4. Sestās direktivas 22. pantā ir noteikti formāli nodokļa maksātāja pienākumi un šai lietai piemērojamā redakcijā (4) cita starpā ir paredzēts:

“2. a) Ikviens nodokļa maksātājs veic pietiekami precīzu uzskaiti, lai nodokļa iestāde varētu piemērot un pārbaudīt pievienotās vērtības nodokli.

[..]

3. a) Ikviens nodokļa maksātājs izsniedz fakturācinu vai citu dokumentu, kas aizstāj fakturācinu, par precēm un pakalpojumiem, ko tas ir piegādājis vai sniedzis citam nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja. Ikviens nodokļa maksātājs arī izsniedz fakturācinu vai citu dokumentu, kas aizstāj fakturācinu, par tādā preču piegādāšanu, kas noteiktas 28.b panta B daļas 1. punktā, un par precēm, kas piegādātas atbilstīgi 28.c panta A daļas nosacījumiem. Nodokļa maksātājs saglabā visu izsniegto dokumentu kopijas.

[..]

4. a) Ikviens nodokļa maksātājs lēdz termiņam, ko nosaka dalībvalstis, iesniedz [pārskatu] nodokļa deklarāciju. [..]

b) Nodokļa deklarācijā norāda visu informāciju, kas vajadzīga iekasējamā nodokļa un izdarāmo samazinājumu aprēķināšanai, ietverot darījumu kopājo vērtību, uz ko attiecas šāds nodoklis un samazinājumi, kā arī jebkuru no nodokļiem atbrīvoto darījumu vērtību, ja vajadzīgs un ciktāl tas šā iet nepieciešami novērtējuma bāzes noteikšanai.

c) Nodokļa deklarācijā norāda arī:

– no vienas puses, kopājo vērtību bez pievienotās vērtības nodokļa preču piegādāšanu, uz kurām attiecas 28.c panta A daļa un par kurām perioda laikā ir sākusies nodokļa iekasēšana;

– [..]

6. [..]

b) Ikviens nodokļa maksātājs, kas identificēts pievienotās vērtības nodoklim, iesniedz arī kopsavilkuma ziņojumu par ieguvējiem, kas identificēti pievienotās vērtības nodoklim, kuriem tas piegādājis preces saskaņā ar 28.c panta A daļas a) un d) punkta nosacījumiem, [..]

[..]

Kopsavilkuma paziņojumā norāda:

– [..]

– numuru, ar kuru katra persona, kas iegādājas preces, ir identificēta pievienotās vērtības nodoklim citā dalībvalstī un ar kuru tai preces piegādā [..]

[..]

8. Dalībvalstis var uzlikt citas saistības, ko tās uzskata par vajadzīgām, lai pareizi iekasētu nodokli un novērstu nodokļu nemaksāšanu, saskaņā ar prasību par vienu režīmu iekšzemes darījumiem un darījumiem starp dalībvalstīm, ko veic nodokļu maksātāji, ar noteikumu, ka šādas saistības tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitētes, šķērsojot robežas.”

5. Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīva 77/799/EEK par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā (5) saskaņā ar tās 1. panta 1. punktu ir piemērojama pievienotās vērtības nodokļa noteikšanai un iekasēšanai. Direktīvas 77/799 2. panta 1. punkts ir šāds:

“Dalībvalsts kompetenta iestāde var lūgt citas dalībvalsts kompetentu iestādi konkrētā gadījumā nosūtīt 1. panta 1. punktā minēto informāciju. Līgumu saņēmēja valsts kompetentajai iestādei nav jāievēro līgums, ja šādi, ka lūdzējas valsts kompetentā iestāde nav pilnībā izmantojusi pati savus parastos informācijas avotus, ko tā atbilstīgi apstākļiem būtu varējusi izmantot, lai iegūtu lūgto informāciju, neradot problēmas cērtā mērķa sasniegšanā.”

6. Saskaņā ar direktīvas 3. pantu zināmos gadījumos dalībvalstis automātiski apmainīs ar informāciju. Saskaņā ar 4. pantu dalībvalstij turklāt zināmās situācijās informācija ir jāsniedz bez iepriekšēja līguma.

7. Saskaņā ar Padomes 1992. gada 27. janvāra Regulas (EEK) Nr. 218/92 par administratīvu sadarbību netiešo nodokļu jomā (PVN) (6) 4. pantu katras dalībvalsts kompetentā iestāde uztur elektronisku datu bāzi, kur glabā un apstrādā informāciju, ko tā apkopo saskaņā ar Sestās direktīvas 22. panta 6. punkta b) apakšpunktu. Pamatojoties uz šiem datiem, dalībvalstis savstarpēji apmainīs ar noteiktu informāciju, vai arī tām ir tieša pieeja konkrētai informācijai.

8. Regulas Nr. 218/92 5. pantā papildu informācijas apmaiņa konkrētos gadījumos ir regulēta šādi:

“1. Ja saskaņā ar 4. pantu sniegtā informācija nav pietiekama, dalībvalsts kompetentā iestāde jāpašos gadījumos katrā laikā var lūgt papildu informāciju. Līguma saņēmēja iestāde sniedz informāciju pēc iespējas drīzāk un katrā ziņā ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc līguma saņemšanas.

2. Šā panta 1. punktā aprakstītajos apstākļos līguma saņēmēja iestāde līguma iesniedzējai iestādei nosūta vismaz faktur[ur]inu] numurus, datumus un vērtības attiecībā uz atsevišķiem darījumiem starp personām attiecīgās dalībvalstīs.”

9. Valstij, kas saņemusi līgumu sniegt informāciju, saskaņā ar Regulas Nr. 218/92 7. pantu tā ir jāsniedz tikai tad, ja

– līguma iesniedzējas iestādes līgumi pēc informācijas konkrētā laikposmā nesagādā nesamērīgu administratīvu slodzi šai līguma saņēmējai iestādei;

– šā līguma iesniedzēja iestāde ir izsmēlusi parastos informācijas avotus, kurus tā šādos apstākļos var izmantot lūgtās informācijas iegūšanai, neriskējama apdraudēt nodomātā mērķa sasniegšanu;

– šā līguma iesniedzēja iestāde lūdz palīdzību tikai tad, ja pati spētu sniegt lūdzēgu

palīdzību citas dalībvalsts līguma iesniedzējai iestādei.”

10. Kopš 2004. gada 1. janvāra tiesiskais regulējums par iestāžu savstarpēju palīdzību pievienotās vārtības nodokļa jomā ir apkopots Padomes 2003. gada 7. oktobra Regulā (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vārtības nodokļu jomā un Regulas (EEK) Nr. 218/92 atcelšanu (7). Regulas 5. pantā regulāta informācijas pieprasīšana. Regulas Nr. 1798/2003 40. panta saturs par informācijas sniegšanu līdzinās Direktīvas 77/799 2. panta 1. punkta 2. teikumam un Regulas Nr. 218/92 7. pantam.

B – Valsts tiesības

11. Saskaņā ar *Wet op de omzetbelasting 1968* (Likums par pievienotās vārtības nodokli) 9. panta 2. punkta b) apakšpunktu kopā ar šim likumam pievienotās II tabulas 6. punkta a) apakšpunktu nodoklis par piegādi Kopienā ir vienāds ar nulli. Saskaņā ar *Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968* (Pievienotās vārtības nodokļa īstenošanas rīkojums) 12. pantu atbrīvojums pienākas tad, ja tie nosacījumi izriet no grāmatvedības vai citiem dokumentiem.

12. 1995. gada 20. jūnija *Besluit van de Staatssecretaris van Financiën* Nr. VB 95/2120 (turpmāk tekstā – “38. paziņojums”) (8) pierādījumiem piegādei Kopienā, kad pēc precēm tiek atbraukts pakas, ir noteikti šādi nosacījumi:

“Ja preces ārvalstu klientam tiek piegādātas no ražotājas vai noliktavas (pēc precēm tiek atbraukts pakas), tas, ka piegāde ir notikusi Kopienā, neizriet [...] no konosamenta vai piegādātāja transporta dokumentiem. Tomēr ir iespējami apstākļi, kuros piegādātājs ar šādas situācijas var būt pārliecināts, ka ārvalstu klients preces nosūtā uz citu dalībvalsti. Bez jau esošajiem administratīvajiem dokumentiem un reģistriem tiešām gadījumā tam ir jābūt pastāvīgam klientam, ja vien piegādātājs nezina, ka klientam Kopienā sniegtā piegāde ir radījusi problēmas, un klients šajā sakarā ir iesniedzis apliecinājumu. Šādam personai, kas saņem piegādātās preces, parakstot apliecinājumu ir jāietver vismaz klienta vārds, bet, ja klients preces nesaņem personiski, – tās personas vārds, kas to dara klienta vārdā; transportlīdzekļa, ar kuru preces tiek pārvadātas, reģistrācijas dati; reģions, kur norādātas piegādātās preces, numurs; vieta, kur klients preces nogādā; kā arī apgalvojumi, ka klients piekrīt *Belastingdienst* [nodokļu iestādei] pēc pieprasījuma sniegt saskaņā ar informāciju par preču galamērķi. Šāda apliecinājuma paraugs ir pievienots pielikumā.

Ja pēc precēm tiek atbraukts pakas, bet klients nav pastāvīgs un par precēm tiek maksāts skaidrā naudā, kamēr piegādātājam turklāt nav dokumentu, kas apliecinātu, ka piegāde notiek Kopienā, t.i., gadījumos, kad, neskatoties uz ārvalstu klientam izdotu rēķinu (kur norādāts klienta ārvalsts pievienotās vārtības nodokļa maksātāja numurs), nav citu dokumentu, kas apliecinātu, ka piegāde notikusi Kopienā, piegādātājs nevar lēgt piemērot nulles tarifu, to attiecīgi nepamatojot. Šādos apstākļos piegādātājs var izvairīties no vārtības nodokļa piedziņas riska, iekāaujot Nīderlandes pievienotās vārtības nodokli pircēja rēķinā. Pircējam, ja tas preces nogādā citā dalībvalstī, par to jāpaziņo Nīderlandes nodokļu iestādei. Pēc šāda paziņojuma tas var atskaitīt rēķinā ietverto Nīderlandes pievienotās vārtības nodokli.”

III – Fakti un prejudiciālais jautājums

13. *Twoh International B.V.* (turpmāk tekstā – “Twoh”) atgādina par nodokļu piedziņu tika pieprasīts samaksāt pievienotās vārtības nodokli un sodu par 1996. gadā veiktajām piegādēm. *Twoh* uzskatīja, ka konkrētās piegādes kā piegādes Kopienā bija atbrīvotas no nodokļa. Nodokļu iestāde tomēr noraidīja atbrīvojuma iespiejumu, jo *Twoh* nevarēja iesniegt pietiekamus pierādījumus par preces nosūtīšanu, proti, nogādāšanu uz citu dalībvalsti. *Twoh* pret to iebilda, ka Nīderlandes nodokļu iestāde, pamatojoties uz Direktīvu 77/799 un Regulu Nr. 218/92, bija

no galam?r?a valstu nodok?u iest?d?m j?ieg?st inform?cija, kas apstiprin?tu, ka pieg?de ir notikusi Kopien?. Nodok?u iest?de tam nepiekrīt. Pirmaj? tiesu instanc? *Twoh* galvenie pras?jumi liel? m?r? bija neveiksm?gi.

14. Kas?cijas tiesved?b? *Hoge Raad den Gerichtshof* ar 2005. gada 22. apr??a l?mumu tagad l?dz saska?? ar EKL 234. pantu sniegt prejudici?lu nol?mumu par š?du jaut?jumu:

“Vai Sest?s direkt?vas 28.c panta A da?as a) punkts kop? ar Direkt?vu [77/799] par iest?žu savstarp?ju pal?dz?bu un Regulu [Nr. 218/92] ir interpret?jams t?d?j?di, ka, ja sa??m?ja dal?bvalsts nav iesniegusi b?tisko inform?ciju bez iepriekš?ja l?guma, nos?t?t?jai jeb pieg?d?t?jai dal?bvalstij ir iesp?jamajai sa??m?jai dal?bvalstij j?l?dz inform?cija un š? l?guma rezult?ti j??em v?r?, izv?rt?jot pre?u nos?t?šanas vai pieg?des pier?d?jumus?”

15. Proces? Ties? apsv?rumus sniedza *Twoh*, Francijas, ?rijas, It?lijas, N?derlandes, Polijas un Portug?les vald?bas, k? ar? Eiropas Kopien? Komisija.

IV – Juridiskais v?rt?jums

16. K? esmu nor?d?jusi šodien sniegtajos secin?jumos liet? *Teleos* u.c., nosac?jums pieg?des Kopien? atbr?vošanai no nodok?a saska?? ar Sest?s direkt?vas 28.c panta A da?as a) punktu ir t?ds, ka pieg?d?tajai precei ir j?b?t nos?t?tai vai nog?d?tai cit? dal?bvalst? un t?d?j?di fiziski j?atst?j izcelsmes valsts (9).

17. Šaj? sakar? ir j??em v?r?, ka Sestaj? direkt?v? PVN ir atz?ta ?oti plaša piem?rojam?ba, bet atbr?vojums no nodok?a k? iz??mums no š? pamatprincipa ir j?interpret? šauri (10). Tam, kas pamatojas uz š?du iz??mumu, ir j?pier?da, ka ir izpild?ti nosac?jumi t? piem?rošanai. Pieg?d?t?ja pien?kums atbr?vojumam no nodok?a saist?b? ar pieg?di Kopien? pier?d?t, ka preces ir transport?tas ?rpus izcelsmes valsts, ir oblig?ts, lai nodrošin?tu likum?gu Sest?s direkt?vas piem?rošanu.

18. K? izriet no Sest?s direkt?vas 28.c panta A da?as ievada teikuma, noteikt form?l?s pras?bas pier?d?jumiem, ka ir izpild?ti nosac?jumi pieg?des Kopien? atbr?vošanai no nodok?a, piekr?t dal?bvalst?m (11). V?l dal?bvalstis saska?? ar Sest?s direkt?vas 22. panta 8. punktu var nodok?u maks?t?jiem noteikt citus pien?kumus, ko t?s uzskata par nepieciešamiem, lai nodrošin?tu prec?zu nodok?u iekas?šanu un nov?rstu izvair?šanos no nodok?u maks?šanas (12). ?stenojot r?c?bas br?v?bu, ko dal?bvalst?m dod Sest? direkt?va, t?m tom?r ir j?iev?ro EK l?guma noteikumi, pašas direkt?vas j?ga un m?r?is, k? ar? visp?r?gie ties?bu principi, piem?ram, sam?r?guma princips (13).

19. N?derlandes ties?b?s pras?bas pier?d?jumiem gad?jum?, kad p?c prec?m tiek atbraukts paka?, tuv?k ir regul?tas 38. pazi?ojum?. Ne iesniedz?jtiesa, ne k?ds no lietas dal?bniekiem nav izteikuši šaubas par to, ka šie noteikumi neb?tu savienojami ar Sesto direkt?vu vai visp?r?gajiem ties?bu principiem.

20. Saska?? ar pamata pr?v? konstat?tajiem faktiem *Twoh* nav izdevies sniegt pier?d?jumus, kas atbilstu 38. pazi?ojuma noteikumiem, ka pirc?js pieg?d?t?s preces no N?derlandes b?tu nog?d?jis cit? dal?bvalst?. *Twoh* tom?r uzskata, ka nodok?u iest?dei saska?? ar Direkt?vu 77/799 un Regulu Nr. 218/92 ir pien?kums ieg?t inform?ciju no galam?r?a valstu nodok?u iest?d?m, lai apliecin?tu, ka pieg?dei ir p?rrobežu raksturs.

21. Tam nevar piekrist.

22. Direkt?vai 77/799 ir j?veicina inform?cijas apmai?a starp dal?bvalst?m, lai apkarotu kr?pšanu

nodokļu maksāšanai (14). Šim mērķim kalpo arī Regula Nr. 218/92, ar kuru papildināta Direktīva 77/799 netiešo nodokļu jomā (15). Ar Regulu Nr. 218/92 izveidotā informācijas apmaiņas sistēmā ir iekļuvusi itāļu nepieciešama iekšējā tirgus izveides un līdz ar to veiktās robežkontroles atcelšanas dēļ, un tai ir jānovērš nodokļu ienākumu zudums, piemērojot Sestās direktīvas pārrejas noteikumus par tirdzniecību Kopienā (16).

23. Šie tiesību akti galvenokārt ir vērsti uz dalībvalstu nodokļu iestāžu sadarbību, un tajos nav paredzētas citas tiesības atsevišķām personām kā tikai informācija par pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numuru saskaņā ar Regulas Nr. 218/92 6. panta 4. punktu. Informācijas pārrobežu apmaiņa nav paredzēta, lai atbrīvotu nodokļu maksātājus no pierādīšanas pienākuma, kas tiem paredzēts Sestajā direktīvā. Informācija ļauj iestādēm pārbaudīt nodokļu maksātāju iesniegtos datus un pierādījumus, bet tai nav tie jāaizstāj. No Direktīvas 77/799 2. panta 1. punkta un Regulas Nr. 218/92 5. panta formulējumiem vien izriet, ka dalībvalsts iestāde var pieprasīt informāciju, nevis, ka tai tā ir jāpieprasa.

24. Turklāt, kā norāda Komisija, līguma saņēmējai iestādei zināmos apstākļos nav pienākuma sniegt informāciju. Tādējādi saskaņā ar Regulas Nr. 218/92 7. pantu informācija ir jāsniedz tikai tad, ja līguma saņēmējai iestādei atbildes sniegšana uz līgumiem pēc informācijas to skaita un veida ziņā konkrētā laikposmā nesagādā nesamērīgu administratīvu slodzi un ja līguma iesniedzēja iestāde ir izsmēlusi savus informācijas avotus (17).

25. Ja gadījumos, kad personai, kas veikusi piegādi Kopienā, trūkst pierādījumu, vienmēr pastāvtu pienākums no galamērķa valsts iegūt informāciju par piegādi Kopienā, līgumu daudzums varētu palielināties tā, ka līgumu saņēmējs iestādes līgumu noraidītu sakarā ar administratīvo slodzi, atsaucoties uz Regulas Nr. 218/92 7. pantu.

26. Neskatoties uz šādiem praktiskiem apsvērumiem, galamērķa valsts nodokļu iestāžu sniegtā informācija turklāt nav neierobežoti piemērojama kā pierādījums piegādes Kopienā atbrīvošanai no nodokļa saskaņā ar Sestās direktīvas 28.c panta A daļas a) punktu.

27. Kā esmu minējusi secinājumos lietā *Teleos*, izcelsmes un galamērķa valsts nodokļu iestādes viena no otras neatkarīgi pārbauda, vai nosacījumi piegādes Kopienā atbrīvošanai no nodokļa vai preču iegādes Kopienā aplikšanai ar nodokli ir izpildīti (18). Tas, ka preču iegāde Kopienā ir pazīstama galamērķa valstij, tādējādi ir tikai netieša norāde uz to, ka šīs preces tiešām fiziski ir atstājušas izcelsmes valsti. Ja izcelsmes valsts kompetentajai nodokļu iestādei ir atbilstošā informācija, jo galamērķa valsts iestādes to ir iesniegušas bez iepriekšēja līguma (19), tas noteikti var papildus pamatot prasību atbrīvot piegādi no nodokļa (20).

28. Es saprotu, ka nodokļu maksātājam tādā situācijā, kādā atrodas *Twoh*, saskaņā ar šeit pārskatīto viedokli piegādes atbrīvošana no nodokļa tiek atteikta, lai gan izvešana no valsts nav pierādāma tikai darījuma partnera nolaidības dēļ. Tomēr, ja piegādātājs pircējam ļauj precīzi izvest no valsts, tas apzināti uzemas risku, ka tam pietrūks vajadzīgo pierādījumu, ja pircējs tam tos neiesniedz. Šādā situācijā nodokļu iestāde nevar iejaukties. Drīzāk piegādātājam ir jāvēlējas pie sava darījuma partnera un no tā jāiegūst pierādījumi vai jāpieprasa tam samaksāt pievienotās vērtības nodokli, ja tam nav pierādījumu par izvešanu no izcelsmes valsts. Piegādātājs var sevi pasargāt no šāda riska, pieprasot nodrošinājumu pievienotās vērtības nodokļa apmērā un to atdot apmaiņā pret transporta dokumentiem.

29. Tādējādi nodokļu iestādei tādā situācijā kā šajā lietā nav pienākuma citas dalībvalsts iestādei lūgt informāciju par to, vai tajā ir iesniegta nodokļu deklarācija par zināmu preču iegādi Kopienā.

V – Secinājums

30. Ēmot vār? iepriekš minētos apsvērumus, iesaku uz *Hoge Raad* uzdoto prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

Tam, kurš saskaņā ar Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas [77/388/EEK] par to, k? saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 28.c panta A daļas a) punktu līdz atbilstošajam no nodokļa piegādā Kopienā, ir jāpierāda, ka pircējs ir ieguvis iespēju valdīt kā pašnieks pār piegādājamo precēm, kas ir nosūtītas vai aizvestas uz citu dalībvalsti, un ka preces tādējādi fiziski ir atstājušas izcelsmes valsti.

Izcelsmes valsts nodokļu iestādēm nav pienākuma galamērķa valsts nodokļu iestādēm pieprasīt informāciju uz Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīvas 77/799/EEK par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā un Padomes 1992. gada 27. janvāra Regulas (EEK) Nr. 218/92 par administratīvu sadarbību netiešo nodokļu jomā (PVN) pamata, ja nodokļu maksātājs pats nevar sniegt pierādījumus par preču nosūtīšanu vai aizvešanu.

1 – Oriģinālvaloda – vācu.

2 – Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva [77/388/EEK] par to, k? saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”).

3 – OV L 376, 1. lpp.

4 – Skat. 28.h pantu redakcijā, kādā tas tika pieņemts Direktīvā 91/680/EEK un pārdjoreiz grozīti ar Padomes 1995. gada 10. aprīļa Direktīvu 95/7/EK, kas groza Direktīvu 77/388/EEK un ievieš jaunus vienkāršotus pasākumus attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli — dažu atbilstošo jomu un praktiskus pasākumus to piemērošanai (OV L 102, 18. lpp.).

5 – OV L 336, 15. lpp., Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp.) redakcijā. Kopš Padomes 2003. gada 7. oktobra Direktīvas 2003/93/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 77/799/EEK, kas attiecas uz dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpēju palīdzību tiešu un netiešu nodokļu piemērošanas jomā (OV L 264, 23. lpp.), Direktīva 77/799 pievienotās vērtības nodoklim vairs nav piemērojama.

6 – OV L 24, 1. lpp.

7 – OV L 264, 1. lpp.

8 – VēN 1995, 2324. lpp.

9 – Skat. itāļi 2007. gada 11. janvāra secinājumus lietā C-409/04 *Teleos* u.c. (2007. gada 27. septembra spriedums, Krājums, I-7797. lpp., 45. un 59. punkts).

10 – Iepriekš 9. zemesvētras pieņemtie secinājumi lietā *Teleos* u.c., 63. punkts un minētās norādes.

11 – Šajā sakarā skat. arī 2004. gada 3. marta rīkojumu lietā C-395/02 *Transport Service (Recueil)*, I-1991. lpp., 27. un 28. punkts) un 2006. gada 21. februāra spriedumu lietā C-255/02 *Halifax*

u.c. (Krājums, l?1609. lpp., 90. un 91. punkts). S?k?k par šo skat. manus 2007. gada 11. janv?ra secin?jumus liet? C?146/05 *Collée* (2007. gada 27. septembra spriedums, Krājums, l?7861. lpp., 20. un turpm?kie punkti).

12 – Iepriekš 11. zemsv?tras piez?m? min?tais spriedums liet? *Halifax* u.c., 92. punkts.

13 – Šaj? sakar? par ties?b?m uz priekšnodok?a atskait?šanu skat. ar? 2000. gada 21. marta spriedumu apvienotaj?s liet?s no C?110/98 l?dz C?147/98 *Gabalfriša* u.c. (*Recueil*, l?1577. lpp., 52. punkts) un 1997. gada 18. decembra spriedumu apvienotaj?s liet?s C?286/94, C?340/95, C?401/95 un C?47/96 *Molenheide* u.c. (*Recueil*, l?7281. lpp., 48. punkts), k? ar? par Sest?s direkt?vas 21. panta 3. punktu – 2006. gada 11. maija spriedumu liet? C?384/04 *Federation of Technological Industries* u.c. (Krājums, l?4191. lpp., 29. punkts).

14 – Skat. Direkt?vas 77/799 preambulas pirmo apsv?rumu. Regul? Nr. 1798/2003 ietvertaj? jaunaj? tiesiskaj? regul?jum? šie m?r?i nav main?ti (skat. Regulas Nr. 1798/2003 preambulas pirmo apsv?rumu).

15 – Skat. Regulas Nr. 218/92 preambulas ceturto apsv?rumu.

16 – Skat. Regulas Nr. 218/92 preambulas no pirm? l?dz trešajam apsv?rumam.

17 – Skat. ar? Direkt?vas 77/799 2. panta 1. punkta 2. teikumu.

18 – Iepriekš 9. zemsv?tras piez?m? min?tie secin?jumi liet? *Te/eos* u.c., 90. punkts.

19 – Šaj? liet? nav apstr?d?ts, ka N?derlandes iest?d?m nebija nek?das bez iepriekš?ja l?guma sniegtas inform?cijas. T?pat ir apšaub?ms, vai inform?cija par ieg?žu Kopien? aplikšanu ar nodokli galam?r?a valst? ir inform?cija, kas j?sniedz autom?tiski. Ne jau galam?r?a valstij ir j?sniedz izcelsmes valstij inform?cija, kas nepieciešama pieg?des Kopien? atbr?vošanai no nodok?a. Dr?z?k izcelsmes valstij saska?? ar Regulas Nr. 218/92 4. pantu ir j?pazi?o galam?r?a valstij saska?? ar 22. panta 6. punkta b) apakšpunktu ieg?t? inform?cija (t?tad dati, kas pieg?d?t?jam ir par pirc?ju), lai t?s iest?des var?tu noteikt ieg?des aplikšanu ar nodokli.

20 – Skat. iepriekš 9. zemsv?tras piez?m? min?tos secin?jumus liet? *Te/eos* u.c., 91. punkts.